

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμριαν ἀρχήν·

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 5 Ἰανουαρίου 1884

Ἀριθ. 56+140

Ἡ πρωτοχρονιά

ἑορτάσθηκε φέτος μὲ τὰ ἴδια καμώματα, στὴν ἀράδα ὅλος ὁ στρατός, τὸ δὲ ἰππικὸ τῆς καθβαλαρίας ἔκανε καὶ ἐπίδειξι ἀπὸ μπροστὰ ἀπὸ τὸ παλάτι, γιὰ νὰ τὸ δῆ ὁ μέγας Δουκας Παῦλος καὶ θαυμάση, ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὸ πλάϊ τοῦ παλατιοῦ πέρασε καὶ ὅλος ὁ ἄλλος στρατός, εἰς τρόπον ὥστε νόμιζε τινὰς πὼς πήγαιναν νὰ κάνουν πολιορκία στὸ παλάτι. Καὶ ὅλη αὕτῃ ἡ φιγούρα ξέρεστε γιὰτι ἐγίνε, γιὰ νὰ βάνῃ ὁ Τρικούπης στὸ μάτι τοῦ Φιλήμονα ὅλο τὸ στρατό μας πού λέει πὼς δὲν ἔχομε στρατό.

Ἐγὼ

μέσα πὲ κείνη τὴν στρατιωτικὴ ἀνακατοσοῦρα πού γινότανε στὴ πλατέα, τοῦ Σύνταγμα ἀνακατεύτηκα, μπερδεψά μέσα στὰ κανόνια καὶ τὰ ἀλόγατα τῆς καθβαλαρίας καὶ κόντεψα νὰ ξεκοιλιασθῶ. Παρηγορήθηκα ὁμως, ὅταν ἔμαθα πράγματι πὼς ἔνα ἀλογο ἑνοῦς ἰππέα κόντεψε νὰ σκοτώσῃ μέσα στὴν καρότσα τοῦ βασιλιᾶ καὶ νὰ τὸν κἀνῃ μουσταλευριά. Βαρδᾶτε ἀπὸ βαρβάτα ἀλόγατα, ὅσο ἡμερα καὶ ἂν ἦναι, μὴ ὄλον ὅτι βαρβάτο καὶ ἡμερο ἀλογο γίνεται ποτές ; Ἐπειτα αὐτοὶ οἱ στρατιωτικοὶ, δὲν περιμένουν νὰ φεύγῃ ἔνα ἔνα σῶμα μὲ τὴν ἀράδα, ἀλλὰ τὰ κἀνουν ἀνακατεμένους ὁ ἐρχόμενος, εἰς βάρος ποδαροξεκοιλιάσματος ἐμᾶς τῶν πολιτῶν πού πᾶμε σὰν χἀχιδες νὰ θαυμάσωμε πράγματα πού τὰ ἴδαμε χίλιαις φοραῖς. Δὲν θὰ βάνωμε γινῶσι.

Θριαμβάκι.

Προχτὲς συνελήφθηκα ἀπὸ τὴν χωροφυλακὴ μιὰ μπαμπογρηνα ἢ κυράτσα τῆς ὁποίας ἢ δουλειὰ ἦτανε νὰ ἐξαπατᾷ μικρὰ κορίτσα καὶ νὰ τὰ πουλᾷ στὰ καταστήματα, ἢ νὰ τὰ διαφθεῖρῃ μὲ ὅποιον δῆποτε τρόπο. Ὅταν φώναζα πὼς ὑπάρχει στὴν Ἀθήνα σωματεμπόριον, ὁ φίλος Κοσονάκος ἔγραφε στὸ ἀστυνομικόν του δελτίο, ἀφοῦ χἀθηκαν τόσα μικρὰ κορίτσα, πὼς τέτοια πράγματα δὲν ὑπάρχουν, ἰδοῦ λοιπόν καὶ τώρα πάλι πού βγήκαμε ἀληθινοί. Προσέχετε, ὅθεν σας, τὰ κοριτσακία σας γιὰτι ἂν χαθοῦν, νὰ μὴν ἔχετε ἐλπίδα νὰ τὰ βρῆτε ἀλλοῦ πουθενᾶ, παρὰ ὡστε: ἀπὸ λίγους μῆνους σὲ καμμιά κερμανιόλα.

Κοροϊδεῖας τὸ ἀνάγνωσμα.

Στὸ δημοτικὸ συμβούλιο ἐγίνε πρότασις νὰ δοθῇ ἔνα βοήθημα γιὰ νὰ δίνωνται γιὰτρικὰ δωρεὰν στοὺς φτωχοὺς ἀρρώστους, ὁ δὲ φίλος γιὰτρός Λούης, εἶπε, πὼς εἶναι περιττὸ αὐτὸ τὸ ἐξόδο, γιὰτι ὑπάρχει ἡ φιλόφτωχος ἐταιρία τῶν Κυριῶν πού δίνει γιὰτρικὰ. Τώρα μού λὲν νὰ σὲ ρωτήσω, φίλε Λούη, νὰ μᾶς πῆς τὲ μέσα χρειάζονται γιὰ νὰ πάρῃ ἔνας φτωχὸς ἀρρωστος νὰ πάρῃ γιὰτρικὰ, ἀφοῦ ἢ ἀποδείξεις, ἢ γουν συνταγαῖς τῶν γιατρῶν τῆς ἐταιρίας, ἢ ὁποίας φέρνουν ἀπάνω καὶ τὴν βούλα τῆς ἐταιρίας; δὲν ἔχουν πέρασι στὸ φαρμακεῖο, μόνον πᾶν οἱ ἀρρωστοὶ καὶ τοὺς κρεμοτζακίζουν καὶ τοὺς διόχνουν σὰν σκυλιά; Γιὰ κοροῖδα μᾶς περνᾶτε, ἢ θέλετε νὰ πκίζετε μὲ τὴ ζωὴ τῶν φτωχῶν ; Δὲν μὲ πιστεύεις, πὲς ὅ,τι ὡρα θέλεις νὰ σοῦ δείξω τὴν συνταγὴ τοῦ ἀρρωστου πού ἔχω στὰ χέρια μου, καὶ μὲ τὴν ὁποία ἐνῶ παρουσιάστηκε γιὰ νὰ πάρῃ γιὰτρικὰ τὸν συκτῆρ-ντισαν. Τόσα καὶ τόσα ἐξόδα παραπανιστὰ κάνει ὁ δῆμος καὶ ἢ-θελε τώρα νὰ καταστραφῇ μὲ ἔνα τιποτένιο ποσὸ γιὰ σκοπὸ μάλιστα ἀγαθοεργώτατο ; Δὲν μᾶς ἀφίνετε, ἀδερφε, κᾶτω μὲ τῆς ψευτοοικονομίας σας, διαόντρου γιοῦ!

Πέντε Ρούσοι

ἀξιωματικοὶ μὲ τὸν διαρμηνέα τους Α. Μενουδάκη πῆγαν προχτὲς νὰ ἐπισκεφτοῦν τὸ ἀρχαῖον θέατρο τοῦ Περαιᾶ. Ἄμα ἔφτασαν λίγο μακρῶν, ἀπ' αὐτὸ ἄρχισαν τὰ ρούσικα, χλάπα χλούπα καὶ ἦτανε ὅλο χαρὰ. Ἐνας ἀπ' αὐτουνούς πού τσάτρα πάτρα μιλοῦσε τὰ ἐλληνικὰ, ρωτᾷ τὸν Α. Σαπουνάκη πού κατοικᾷ σὲ κείνη τὴν συνοικία, καὶ ὁποῖος τοὺς πλησίασε ἀπὸ εὐγένεια νὰ τοὺς κἀνῃ τὸν ὁδηγὸ καὶ τοῦ λέει, δείχνοντας κᾶτι κεφαλια πού φαίνότουσαν ἀπὸ ἀλαργοῦ. — Εἶναι ὅλα ἀγκάλματος αὐτὰ πού φαίνοντος ; Τρίβει τὰ μάτια του ὁ Σαπουνάκης καὶ λέει : — Μὴ νὰ σᾶς πῶ, κύριοι, κ' ἐγὼ δὲν ξέρω, σὰν ἀγκάλματα μού φαίνονται καὶ μένα, ἀλλὰ δὲν ξέρω πότε ξεφύτρωσαν. Τώρα θὰ ἰδοῦμε ὅταν πᾶμε κοντὰ. — Ντὲν ἔκει, ἂ κᾶλματα εἶναι, νὰ, νὰ, νὰ ἔνα ἄσπρος πού φαίνετος.

Κονταζυγόνουν τέλοσ πάντων κκι μπαίνουν μέσα στο θέατρο και βλέπουν και τι νά δούν ;

Ένα εκατομύριο νικολίδες μαγκών παραταχμένους μέσα στο θέατρο και εκόπιζόν δώσεάν το αρχαίο θέατρο για νά φυτρώσουν μανιατάρια. Βοδλώσαν τής μύτες τους και όπου φύγει φύγει.

Αμ, καυμένη αρχαιολογική έστρία, χάθηκε νά βάνης και κει έναν φύλακα για νά μη γινώμαστε ρεζίλιδες στους ξένους το ελάχιστο, αφήνομε πλέον που και όλα η συνοικία βρωμολογώ, γίνονταν κει μετά σ' αυτό το σκατοθέατρο, και κ' αλλι άλλα παρατρόγούδα που είναι τής ντροπής νά τ' α λή τινας.

Κάνε κάμμιιά οικονομία, έτσι νά συχωρεθούν η κοτρώνες τής Ακρόπολις που από την άγανάχτησ τους κ' αυταίς, για την βεδήλωσι που κάνουμ στα αρχαία μας, άρχισαν και πέτρουν μοναχές τους και μ'ες πλωκώουν, και δέν ειχαί καθολου παρόξενο κάμμιιά ώρα νά πέση νά μ'ες πλωκώση και όλα η Ακρόπολις. Αρην.

Κυρ κυβερνήτη

του Ναυπλίου που είσαι στο Βόλο. Για το Θεό, αδερφέ, το πληρώμα σου όλο περκαπονιέται και λέει πώς ενώ λμυθάνες τους μισθούς του σε συχνάτες τής τράπεζας τής Ηπειροθεσσαλίας, συ τους πληρώνεις σε συχνάτες τής Ανθεθνικής τράπεζας, εις τρώπιν ώστε όφελεται συ σε κάθε 10 δρ. 1,20 και χάνουν οι φτώχοι ναυτες άλλαις 1 και 20.

Έπειτα αυταίς τής μεραίς σου κατέθηκες γα τους κρατήτης από 20 δραχ. για τον ιματισμό από 10 ναυτες, γιατί έμειναν 2 ώρας άπών και τους έδωσες 50 λεπτά για νά εορτάσουν τής ακολάδες ; Αυτό είναι μία σκληρότης, ένας κοτσαμπασισμός, μια άδικία, μια κουταμάρα τέλος πάντων. Μην ήσαι καυμένη και συ τόσο στανάμετης. Αν εζακολουθας έτσι, νά δώση ο Θεός η καλλίτερα ο διάβολος νά σκυλοπνιγής κάμμιιά ώρα μοναχός σου, για νά γλυτώση το πληρωμα από τον γιακά σου. Γένοιτο.

Ο άλλοτες

ύπηρέτης τού νοσοκομείου τής ανέλιδας Έλις Ν. Ίωάννου, λέει, πώς ενώ δούλεψε στο νοσοκομείο 7 μεραίς, ο άλλοτες διευθυντής αυτουνου θέλησε νά του ζουλήση το μισθό, για αυτό κ' αυτός τουκανε άγωγή, και ο Μαρτάτος ειπε στο δικαστήριο πώς τον πληρώσε με μία ενδυμασία ρουχα, τόρα ο ύπηρέτης μου λέει νά ρωτήσω τον κ. Μαρτάτο, τι ρουχα είναι αυτό που του έδωσες, μ'ες και είναι από κεινα των πεθαμένων που τα έπερνε και τα πουλούσε ;

Προτ' είν' τουτα που άκουμε, ως και πεθαμένους - νά μ'ες γδύνουν ; Τίποτα, δέν ύπάρχει άλλος τρώπος, παρε όσοι πάμε στο νοσοκομειο με άπόφασι για νά πεθάνουμε, πρέπει νά πηγαινόμε γυμνοί σαν τους καλικατζαρούς. Έτσι νά κάνουμε.

Οι Πατριοί

έχουν έναν Κωστή Καραγιώργη, τι πράγμα είναι αυτός ο άνθρωπος δέν τον ξέρω, όγανο άλλωνών είναι, είναι ποιητής, είναι βλάκας η καταγκιόζ μεπερτές, δέν ξέρω, τουτο μόνο ξέρω, πώς ο μασκαράς ξέρει και σσιχώνει καλά, και από τους πολλούς πρωτοχρονιάτικους του στιχους νά, νά σ'ε βάνω μερικους, από τ' άποδιζουδία.

Όμηρέ μου, αναστήσου, κ' ψ' ευθύς την Ίλιάδα, και αρχίνησε νά ψάλης - Καραληταμπουριάδα. Είς τα νέα σύνορα μας Τουρκων εικοσι χιλιάδες, πολεμουσι δεκα μεραίς, με άκτώ φουσανελλάδες. Τόν στρατάρχη Ν. Ποδη κατόπι, άπως πρέπει υμνησέ τον, και στο σιδεροπαλουκι, τροπαιούχον κ' αθισέ τον. στην τουρδια φωτιά μεγάλη που βουλήθηκε ν' άνάψη, και τον ίδιον Σουλτάνον όλωζάντανον νά κ' αψη, Είς τρώπον ώστε - Ο Χαμίτης ήναγκάσθη το παρντόν νά του ζητήγη, και δεκάξη πήγαις τόπο διζ μ'ες νά μ'ες χ' αρίση.

μ' όλη την μελέτη που μοροει νά κ' ανης ε'σαι π' ατα δξω, σε φτώνα γω αρχίτερα και κ' ριμα και στα σ' αλια μου, γιατί παν κ' αυτα χαμένα.

Αιμάν Παλιάνθρωπε

μίλα, για τον Θεό, μίλα λίγο, γιατί νά, η ψυχή μας από την πείνα ε'ορτασε ως τ' ά δόντια μας, η γυναικής μας κοντεύουν νά φορήσου, πίστάσι ουτε στους μπακαλιδες, ουτε στους ψωμαδες, ουτε πουθενά κοντεύομε νά μ' η έχομε. Έχοιμε νά πάρωμε μισθό από τον Νοέμβριον, πώς νά κάνομε ύπηρεσία, κλητήρες ειμαστε μεις η τίποτα άνδρόποδα ; Ο Τρικούπης το ελάχιστο, δέν ακέρτεται νά διατάξη νά μ'ες δόσουν τους μισθούς μας, δέν συλλογίζεται ότι όλοι έμεις οι κλητήρες ειμαστε φτωχοί άνθρώποι και εικογενειαρχιδες, και ότι αν δέν έχομε νά φάμε θ' α καταντήσομε νά γινόμε λωποδυτες σωστοί ;

Σημ. Παλιάνθρώπου. Τόρα μη σ'ε μ'ες και ετελειωσε η δουλειά σας. Έσσεϊ αν ήσκαπε φιλότιμοι άνθρώποι, έπρεπε νά περιμένετε ως του χρόνου που θα πάρωμε το δάνειον των 170 μιλλιουσιων, και τότε νά σ'ε δώση το κουβέρνο όλους τους μισθους σας μαζωμένους, όσοι ζησετε, όσοι δε π' αλη ψοφήσετε από την πείνα, ώρα καλή σας, τι έχει νά χ' αση το κουβέρνο και αν όλοι οι κλητήρες ψοφολογήσετε, δέν βλέπετε τι βοήθεια έδωσε στ' ης οικογένειας εκείνων που πνήγικαν στο Καλαμάκι, καλή τους ώρα ;

Καθώς έμαθα ο γραμματυφλός τής Αστρονομίας χαλζ τ' αν κόσμο για νά σ'ε ευκολύνη, αλλά δέν μοροει κ' αλι κι αυτός νά π' αη νά κ' αψη για νά σ'ε πληρώση. Και τόρα θ' α μου π' αη, τι νά κάνετε για νά ζησετε ; Νά, νά κάνετε μια αναφορά στον Κοσονάκο και νά του π' αη και τον παρακαλέσετε νά κ' ανη αναφορ' α στη βουλή και στην κυβέρνησι για νά πληρώνόσαστε ταχτικ' α. Αμ' τι άλλο νά σ'ε π' α ; Εξέρω κ' εγώ ; Τ' αχασα πλέον μ' αυταίς τής μασκαρδουλειας.

Ένας

μου γράφει από τον Περσία ότι έφερε μια ράφτρια από το Αργοστολι της Κεραλωνιάς σε μια κυρία (της όποιος γράφει το όνομά της, για νά την εξευτελίση, χωρίς νά γ' αρη και τής ράφτριας) κ' αη πράγματα τα όποια ε'στωντας με το ν' α μη την βρική, τα παραδωκε στην ύπαστυνία του Περσία, από την όποιαν ο σύγγατος της παραλαβε για άποζημίασι δυο δραχμαίς.

Θαρω πώς αυτα τ' α μέσα, του νά θέλη ένας άνδρας νά εξευτελίση μια γυναίκα, αυτος ο άνδρας δέν είναι πλέον άνδρας, αλλά είναι μοχθηρότερος και από τον Κασίδη, και θέλει νά κ' ανη όργανον των μοχθηρών του σκοπών τον Παλιάνθρωπο. Είναι πλέον και καταντήσε να ξερ' α κ' ανεις μ' αυταίς τής κληθανθρωπιαίς, τής όποιαις χιλιάδες φοραις ε'γράψαμε πώς δέν δημοσιεύομε, γιατί και άτομικ' α είναι και γυναικιδουλειας.

Ο Παλιάνθρωπος, αγαπητέ κυριε Π. Σταθάτε δέν είναι πορογραφική εφημεριδα, διότι τοιαυτη κάμμιιά δέν ύπάρχει στην Ελλάδα ως τόρα, πωδ' α δε περισσότερον ο Παλιάνθρωπος, γι' αυτο, μ' όλη την τιμή που μοροει νά μ' η έχω προς ε'σ' αν συχωρεσέ με νά σε π' α, πώς εισαι ένας πολυ μεγάλος μασκαρά ; άποκηρ' ατικος, γράφοντας τέτοιαις άηθιαίς.

Εξιπμς και ξεναλέγομε

κυριοι, νά μη τοληήσετε και βάνετε σε ε'νεργεια τον ιπποσιδηρόδρομο από τον δρόμο του Μοναστηριου και πέρα, γιατί ε'νεκα και ε'στωντας με το ν' α ηνκι στενός ο δρόμος θα συμβούν πολλ' α δυστυχήματα, γιατί ουτε πεζοδρομια στον δρόμο αυτον ύπάρχουν, ουτε διαβόλοι και τριβόλοι για νά σταθούν οι άπεριούπερηλήστατοι διαβάτες, τόρα π' αλη άρχισαν και ε'σ' αν τον σιδηρα του δρόμου του ιπποσιδηρόδρομου και θ' α σ' ανη, όπως και εις άλλους δρόμους ε'σασαν καρρόσαις, κάμμιιά κ' ανίτσα και σ' αυτον τον δρόμο, και αν γ' ανη αυτ' α

θα γινου κάμμιιά βραδυά όλα τα σιδερα του ιπποσιδηρόδρομου ε'σ' ανη, και σιδερα θα σ' ανη η εταιρία και σιδερα δέν θα ύπάρχούν και θα συμβούν και σ' ανη, και σ' ανη δέν έχει άλλο.

Μερικου

που θέλουν νά κάνουν τον έξυπνο βάζουν ψευτικες υπογραφαις στα γράμματα που μου στέλνου, ως μάθουν λοιπόν αυτοι όσοι δέν έχου την τιμιότητα και γενναιότης νά υπογράφονται με τ' α σωστά τους ονοματα, ότι ύπάρχουν και άλλα μέσα τής ανακούφισ τους, και τότε δ' η τότε.

Το νά άπατα ένας έναν άλλον με δόλιο πρόπο, αυτο λέγεται άτιμιιά χειρότερη και από τον πασίγνωστον μπαγαπόντη και διαβόητον κλέφτη Κασίδη που ζουσε δέν ξέρω από δ' α και π' ατα χρόνια, γιατί τορα πλέον ψοφέσε.

Προς τον Κίρον

Συντάχτην του παλιανθρώπου χέρε ξεύρετε κ' ανεις, (να μου πάρη ο διάλογος τον πατέρα αν το ξέρω, που νά το ξέρω, προφήτης ειμαι γ' α ;) στη ένας μου χέρεσ τη τρις δραχμαίς οσπίος ε'νεατ' α Ζηκελιόφρος της νομαρχίας ονομαζόμενος Στέφανος μεπενούντα Πόντι καδ' ανη άλλορη δ' ανη αλα εχει ένα κρηνηδι και βαζ' α μη εν μέθοις του ν' ανη και ιμιήτη του παλαρδιού, τέλος Παν ανανθευενός γ' ανη αλα τις τρος δέν τις τραβαί ε'δ' α. Θησοφοκομοιος

Μηνάς Σουρός.

Σημ. Παλιανθρώπου Σ' ες παρακαλώ τόρα δέν μου λ' ετε τι θέλει νά π' αη αυτος ο άνθρωπος, η καλλίτερα π' α διάλο λεεις ; Αν προκ' ανη νά κοροϊδευόμαστε, αλλάζει το πράγμα, αλλά θαρω πώς τέτοιαις κοροϊδειαίς δέν έχου πλέον γουστο. γιατί κατάντησαν τής συχ' ανη, σαν τον Κασίδη.

Οι εφημεριδογιοι

τ' ης Σμύρνης άκόμα τ' αρωγαται για το Μήλον της έριδος, ο δε συντάχτης τής Αρμονίας π' ανη νά φ' ανη με τ' α δ' ανη ζωντανους τους συντάχτας τής Αμάλθειας. Καθόλου δέν μ' ε'ρεσει ο καυγ' ανη αυτος, ν' α τ' ανη οι άνθρώποι στα καλ' ανη καθούμενα για ένα Μήλο της Έρις, κ' ανη γ' ανη αυτο παρακαλομε νά παύσου η ε'ρεδεχ' ανη μεταξ' ανη τους για το Μήλο που δ' ανη ε'σ' ανη αυτος.

Εγώ κατ' α το μικρο μου κερ' ανη χωρις νά ξεναλάσω μέρος σ' αυτον τον φιλολογικό καυγ' ανη, θαρω πώς αντ' ανη νά εξευτελιζόναται άναμεταξ' ανη τους, δι' ανη εκεινος θα ηνκι νικητής, ο όποιος δέν θα καταδεχ' ανη νά άπαντήση του άλλουνοδ' ανη, και εκεινος π' ανη άνδρος ο όποιος άνα παρατηρήσει π' ανη δέν του άπαντ' ανη οι άλλοι θ' ανη θελήση νά τους β' ανη εξ' ανη ακολουθητικ' ανη, τότε εκεινος η εκεινοι που θα σ' ανη π' ανη να πουν στον ενάντιο εκεινο το σοφώτατο γνωμικ' ανη. Η σιωπή μου προς άπαντήσ' ανη σου.

Ηγουν σας, σε περιφρόνω. Αμ' που άκούν και που πέρουν από λόγια αυτα τα Σμυρναίικ' ανη ζιζ' ανη. Είναι σωστοί ρωμολ' ανη.

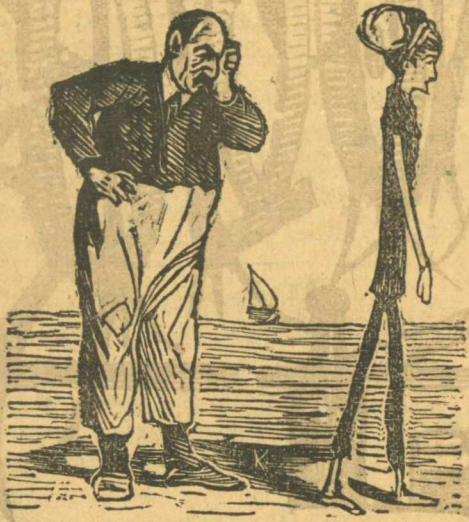
Ένας μου γράφει

από Αζύριον και το γράμμα του είναι από την Αθήνα, και για νά μη καταλαβ' ανη τάχατες μας ποιός είναι ε'γραψε το γράμμα του με στραβ' ανη άραδες και άφου το γράμμα του που βαστ' ανη από μια κ' ανη είναι από τ' α τρι' ανη μ' εσα άγραφο, σαν νά μ' ανη το χ' ανη τ' αχ' ανη η κ' ανη, γράφει και απόξω από το άπανώγραμμα τ' ανη :

«Οτι γ' ανη ονιε οδιμαρχος αυτα ινε Κιωπρίνδρητο ομιοστογιανις ν' ανη τανκαπλεα τον αυτι. άτιμη έπεσε εις τ' ανη άκ' ανη μ' ανη χ' ανη τριφλες τον διο.»

Σημ. Παλιανθρώπου. Απ' αυτα τα λιγα π' ανη μοροειτε νά καταλαβ' ανη, αν καταλαβατε τίποτε τι μ'ες γ' ανη πλέον ο άνθρωπος στο μέσα γ' ανη. Αμ' αυτα και μ' αυτα καταντήσαστε πλέον γαδούρια, κ' ανη, ζω' ανη και δέν ξέρομε ουτε πλέον τι γ' ανη, ουτε τι θέλομε νά γ' ανη.

Ἄμ ἐγὼ δὲν θὰ γίνω ἐξηγητὴς τῶν ἱερογλυφικῶν νὰ ξέρω τί διάβολο μού γράφετε, οὔτε φιλόσοφος εἶμαι νὰ καταλαβαίνω τί ἔχετε μέσα στοῦ σας καὶ μάλιστα μὲ στραβὰ γράμματα τῆς ἀνκατοσοῦρας. Οὕζω, κερρίδα, ποῦ θέλετε νὰ μᾶς κοροϊδεύετε γιὰ τοὺς μοχθηροὺς σκοπούς σας, σεῖς καταντήσατε στῆς πλαστογραφίαις χειρότεροι καὶ ἀπὸ τὸν Κασίδη.

Πῶς τὴν κατάντησα αὐτὴ τὴν Ἑλλάδα.

Παληάνθρωπε

Ἐροτόμεν τὸν Κύριον δῖμαρχον Πηρεὸς δια τῆ ἡ φανὴ τῆς πόλεως μένουσιν καθε ἐσπέραν σκοτινὴ τῆ σινβένη μίπος ὑπαρχι συντερισμὸς με τὸν Βλάκωνη καὶ γίνονται μίρασαττὸνπαρᾶ.

γιατὴ ἔγηναι καὶ μία ἄλλη καλπονόθεψις μιταξί τὸν δίο, φτάνι ποῦ ἔβγανε τὰ φανάρια καὶ μᾶς ἄφισε σκοτεινα.

Σημ. Παληάνθρώπου. Τώρα μᾶς δόσατε καὶ σεῖς καὶ καταλάβαμε, γράψετε, ἄδερφοὶ καθαρά ὅτι θέλετε νὰ γράψετε, λέτε πῶς δὲν ἔχετε φωτισμὸ στὸν Περαιά σας; Στορήσατέ μας καθαρά τὴν ἱστορία σας νὰ σᾶς ποῦμε καὶ εὐχαριστῶ, τώρα τί νὰ ποῦμε καὶ τί νὰ γράψουμε ποῦ δὲν ξέρομε καλὰ καλὰ περὶ τίνος πρόκειται καὶ τί θέλετε νὰ πῆτε γιὰ νὰ δώσωμε καὶ μεῖς στοὺς ἄλλους νὰ καταλάβουν, αὐτὰ τὰ πράγματα εἶναι μασκαραχάμπαρκα καὶ τίποτα παραπάνω, καὶ κῆμας τὸ χαρτί, τὸ μελάνι, τοὺς κόπους τῶν τυπογράφων κ' ἐμε τὸν κουτὸ ποῦ κάθομε καὶ τὰ γράφω.

Μ' αὐτὰ καὶ μ' αὐτὰ θὰ καταντήσατε νὰ με κάνετε μιὰ ὦρα ἀρχίτερα πιδὲ ξεκουτιάρη καὶ ἀπὸ τὸν Κασίδη.

Κύριε.

Νικόλα Παναγιωτόπουλε σὲ κατηγοροῦν πῶς καὶ τὰ λοιπὰ, ποῦ εἶσαι στὸ Περαιά καὶ ἔλα νὰ σοῦ πῶ ἐκ στόματος τί σὲ κατηγοροῦν, χωρὶς τὸ ὄνομα ἐκσινουῦ ποῦ σὲ κατηγορᾶ. Ἡ ὑπόθεσις εἶναι σπουδαία καὶ τοῦ κᾶνω χάρι ποῦ δὲν τὴν τυπῶνω, θὰ τὴν τυπῶσω ὁμως μεθαῦριο ἂν δὲν ἔρθης γιὰτὶ ἐνδιαφέρει τὴν κοινωνία.

Καὶ ἂν πίσω κάτω στὸ χορὸ, ἄνδρα μου, πάλι. θὰ ἴσαι ἱκανοποιημένος γιὰτὶ θὰ φανοῦν αὐτὰ.

Φίλτατε

Ε. Παναγιωτόπουλε δικεόρνια ποῦ εἶσαι στὴν Ἀθήνα ποῦ ἤθελες καὶ ἔγραψες πῶς θὰ βγάινῃς στὴν λοταρία τὸ χρυσὸ βραχιόλι καὶ μ' ἀνακατέψες καὶ μένα καὶ σοῦκανα σύστασις, προσκαλᾶσαι ἀμέσως νὰ μᾶς ἀπαντήσης:

Γιατὶ δὲν μᾶς εὐγαλες τὸ βραχιόλι ὡς τώρα; Ἐνα.
Ἄν δὲν συμπληρώθηκαν οἱ ἀριθμοὶ, ὅπως ἔγραψες ὡς τώρα, γιὰτὶ δὲν τὸ παράδωσες, ὅπως ἰδιόχειρα ἔγραψες στὸ ποτσαβοῦρι μου, εἰς τὸν διευθυντὴ τῆς ἀστυνομίας; Δύο.

Καὶ τρία. Νὰ μᾶς παραδώσης τὸ βραχιόλι νὰ τὸ ἐκτιμήσωμε ἂν ἦναι τῆς ἀξίας ποῦ λές, καὶ νὰ μᾶς παραδώσης ὅσαις δραχμαῖς ἔχεις εἰσπραχμένας ὡς τώρα καὶ νὰ σοῦ δώσωμε τὰ ρέστα, ἂν ἦναι τῆς ἀξίας του, ἀλλοιώτικα σὲ διακλήρῳτω, ἐγὼ ὁ Παληάνθρωπος, ἐξ ὀνόματος ὅσους γέλασες καλποζάνορ.

Ἐκτὸς τῆς ἐπὶ καλποζανιά καταγγελίας, ἂν δὲν ἐκπληρώσης τὴν ὑπόσχεσί σου.

Μὴ σοῦ κακοφνή, φίλτατε, ἀλλὰ ἐπειδὴ πολὺ κακῶς μὲ ἀνακατέψες σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι μὲ τὴν καλοσύνη μου, χωρὶς νὰ ξέρω περὶ τίνος πρόκειται καὶ ἐπειδὴ βρῖκα τὸν μπελᾶ μου κοντὰ σ' αὐτὴ τὴν δουλειά, ζητῶ νὰ ἱκανοποιήσης τὸν ἑαυτόν σου, γιὰτὶ δὲν θέλω σὺν φίλος μου ποῦ εἶσαι νὰ σὲ βρίζουν. Σὺ εἶσαι ἐξυπνος καὶ καταλαβαίνεις τί σοῦ λέω. Ἐπειτα ἀγαπητέ μου φίλε, ὅταν, φανῆς καλποζάνος σὺ, τὸν ὅποιον ἐτόλμησα νὰ συστήσω ὡς τίμιον μὲ τί μούτρα θὰ βγῶ αὔριον ἐγὼ νὰ ζητήσω μιανῆς πεντάρας συνδρομὴν ἀπὸ τοὺς συμπολίτας μας γιὰ ὅ,τι δῆποτε ὑπόθεσι; Σὲ ρωτῶ καὶ ἀπάντησέ με;

Ἐπίδειξις στὸ χορὸ τῆς Μαζούρκας.

Ὁ Μακράκης

στὸ Κύρημά του ἔγραψε προχτὲς ὅτι ὁ Σουρῆς στῆς ἐξετάσεις ποῦ ἐδώσε κατὰ αὐταῖς τῆς μέραις δὲν εἴξερε ζωολογία. Φουριστήκε ὁ Σουρῆς καὶ ἔρχεται καὶ μού λέει.

— Γράψε τοῦ Μακράκη καὶ πὲς του, ὅτι ἂν δὲν εἴξερα ζωολογία, δὲν θὰ εἴξερα τότε πῶς αὐτὸς ὑπάγεται εἰς τὴν τάξιν τῶν τριπόδων ἢ μονοποδάρων.

Ὁ συνεργάτης

τῆς Πρωίας κὺρ Γιώργης, ἔλεγε στοὺς στοιχειοθέτας ὅταν πρόκειτο νὰ βγῆ τριπλὴ ἢ Πρωτα.

— Προσέχετε; παιδιὰ, νὰ μὴ ἀνακατέψετε τὸν λόγο τοῦ Δηλιγιάννη.

Ὁ ἴδιος

εἶπε στὸν κὺρ Τρίμη προχτὲς ποῦκανε διορθώσεις.
— Τί διορθώσεις εἶναι, ἄδερφέ, αὐταῖς ποῦ μούβγανες; ἐδῶ δὲν καταλαβαίνω οὔτε γὼ τί λέω.